

ઓક્ટોબર - ૨૦૧૮

અંક - ૧૭

સંપાદકીય બોર્ડ

- એચ.કે. જોધી
- એસ.કે.મેઢ્ટા
- એમ.એમ.ઠક્કર

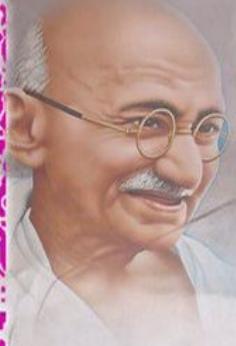

અનુકૂળમણિકા

- લક્ષ્માનાવા પાંચ શૂભ્ર
- શાયેજ
- શુખણો માર્ગ
- ગ્રામ: વિશ્વારણો દરિયો
- આત્મા ની પ્રવૃત્તિશો

અર્થાદય

Aashi Sharma
II A

સકળતાવા પાંચ શુદ્ધો

ગૈરેખુમાર જ્યોતિલાલ મહેતા,
આચાર્યાંગી, શ્રી એસ.કે.વી.વિધાયકાય.

આજના યુગમાં જીવનમાં સકળતા પ્રાપ્ત કરવાનાં જેટલા પાયાના સિધ્ધાંતો બતાવ્યા છે તેમાં વિદ્ધાનોએ પાંચ મુખ્ય સિધ્ધાંતોને સ્થાન આપ્યું છે. જે વ્યકિત પોતાના જીવનમાંથી પાંચ સિધ્ધાંતોનો સમાવેશ કરી લે તે ગમે તે વિકટ પરિસ્થિતિ કેમ ન હોય , તે પોતાની છાચ્છિતસકળતાઓની પસંદગી જરૂર કરી લે છે. આ પાંચ સિધ્ધાંતો છે - (૧) સાહસ અને નિયમિતતા (૨) સ્નેહ અને સાહનુભૂતિ (૩) પરિશ્રમ કે પુરુષાર્થ (૪) આત્મવિશ્વાસ અને બલિદાન (૫) પ્રસંગતા અને માનસિક સંતુલન.

(૧) સાહસ અને નિયમિતતા:

પોતાના ગુણદોષને આધારે શ્રેયપથ પર આગળ વધનાર વ્યકિતમાં જો નિર્ભયતાની ઉણપ હોય તો સમજુ લેવું જોઈએ કે તે પોતાના ધ્યેય/લક્ષ્ય સુધી પહોંચી શકશે નહિ. દરપોક વ્યકિતાઓ આગળ વધવાની હિંમત જ નથી કરી શકતા. આવી વ્યકિતાઓ ડગલે ને પગલે આપત્તિ અને મુશ્કેલીઓની શં કા કરતા રહે છે. સકળતાના માર્ગપર અસકળતાનો ભય અસ્વાભાવિક નથી. દરપોક વ્યકિતાઓ આવી અજ્ઞાત અથવા અસંભવિત નિષ્ઠળતાને કારણે અભિયાનનો આરંભ જ નથી કરી શકતી. જે શ્રેયની શરૂઆત જ ન હોય , તેનું પરિણામ કેવી રીતે શકે ? આ સંસારમાં દુષ્ટ તથા દુશ્મનોની ખોટ પણ નથી , તે સ્વાભાવિક રીતે જ આગળ વધતી વ્યકિતના માર્ગમાં અવરોધ તથા વિરોધ બનીને ઉભી થછ જાય છે. આવા સમયે દુષ્ટ તથા ખરાબ વ્યકિતનો સામનો કરવા માટે જે સાહસની જરૂર છે તે દરપોક કે બીકણ વ્યકિતમાં નથી હોતું.

(૨) સ્નેહ અને સાહનુભૂતિ :

સકળતા અથવા તેના માટે પ્રયત્નમાં જો સ્નેહ તથા સાહનુભૂતિનો સમાવેશ કરવામાં ન આવે તો તે કાં તો નિષ્ઠળતામાં બદલાઇ જશે અથવા પ્રાપ્ત જ નહિ થાય. જે ફૂર , કઠોર તથા અસંવેદનશીલ છે, તેનાં આ દુર્ગુણો જ તેનામાર્ગમાં કંટક બનીને ફેલાઇ જશે. ઉન્નતિ તથા વિકાસ તરફ જવાની છાચ્છા ધરાવનાર વ્યકિતએ સ્નેહ તથા સાહનુભૂતિને સ્થાન આપવું જરૂરી હોય છે. જેથી પ્રતિદિનતે પણ સ્નેહ-સાહનુભૂતિ મેળવતી રહે અને તેનો માર્ગ પ્રશસ્ત થતો રહે છે.

(3) પરિશ્રમ કે પુરુષાર્થ :

રહસ્ય એ જ છે કે પરિશ્રમભયો જ્ઞાનરૂપી દીવો પોતાના તેલ તથા દિવેટને ધીમે-ધીમે બાળે છે. તેનો પ્રકાશ ખરેખર તેની આ નિરંતર જીવનશૈલીનો જ હોય છે. જેને જ્યોતરૂપે દિવેટથી પ્રગટ કરે છે. દીપકનું કાર્ય બળવાનું છે. જે સમયે તે પોતાના કાર્યથી નિષ્ઠિય થઈ જાય છે , પ્રકાશરૂપી સફળતા તેનાથી દૂર જતી રહે છેપણી તે મૂલ્યહીન માટીના પાત્રથી કિશેખ કશું જ રહેતું નથી.

તેવી જ રીતે જે વ્યક્તિત્વ પોતાના શરીરનો સાર પરિશ્રમરૂપી તપમાંખર્યો છે , પોતાનામાંરહેલી શક્તિ અને ક્ષમતાઓનો જેમ જેમ દીપક બળે છે તે સંસારને પ્રકાશ આપે છે અને શ્રેયરૂપે સફળતા પ્રાપ્ત કરે છે. દીપકની

આ સફળતાનો જે વિવેકપૂર્વક ઉપયોગકરે છે , તે પ્રકાશ મેળવીને ધ્યાતા પ્રાપ્ત કરે છે. સક્રિયતા જ જીવન છે અને નિષ્ઠિયતા મૃત્યુ. શ્રમથી દૂર રહીને આગળ અથવા પ્રમોદમાં પડી રહેનાર વ્યક્તિત્વને જીવિત ન કહી શકાય.

(4) આત્મવિશ્વાસ અને બલિદાન :

આત્મવિશ્વાસ અને સ્વાવલંબન વિનાની વ્યક્તિત્વને કોઇ મદદ કરતું નથી કે સહકાર / સહયોગ આપતું નથી. એવું કહેવાય છે કે લોકો તેને જ મદદ કરે છે, જે પોતાની મદદ પોતે જ કરે છે, અને જેનું હદ્ય આત્મવિશ્વાસની ભાવનાથી ઓતપ્રોત થાય છે.

વ્યક્તિત્વ મહેનતું પણ છે અને આત્મવિશ્વાસું પણ. પરંતુ તેનામાં જિજ્ઞાસા અને લગનની ખોટ છે તો તેનું નામ સફળ વ્યક્તિત્વાની યાદીમાં આવવું મુશ્કેલ છે. જેનામાં જિજ્ઞાસા નથી તે આગળ વધવા અથવા ઉપર ચઢવા માટે ઉત્સાહિત કેવી રીતે થઈ શકે ? જેનામાં જિજ્ઞાસા છે અને તેને સાકાર કરવાની લગન છે , પોતાના ધ્યેય , લક્ષ્ય તથા ઉદેશ્યમાં તે તેને પ્રાપ્ત કરવામાં કોઇ સંભવ-ઉપાય બાકી નહિ રાખે.

સફળતા એક પ્રાપ્તિ છે , ઉપલબ્ધ છે , જેને સમાજમાં સમાજની સહાયથી જ મેળવવામાં આવે છે. એવું કહેવાય છે કે જે આપે છે , તે જ મેળવે છે. કોઇ એવું ઇચ્છે કે સંસારમાં બધું જ મેળવતો જ જાય , પરંતુ કશું જ આપવું ન પડે તો આવી સ્વાધીન અને સંકુચિત વૃત્તિવાળી વ્યક્તિત્વાદાન-પ્રાદાન પર ચાલતા સંસારમાં એક કદમ પણ આગળ વધી શકતી નથી. તેથી સફળતા મેળવવા અથવા તેની સંભાવનાઓ સુનિશ્ચિત કરવા માટે જરૂરી ત્યાગ તથા બલિદાન ગાડે ચાંદાગ તત્ત્વાર રહે

(૫) પ્રસંગતા અને માનસિક સંતુલન :

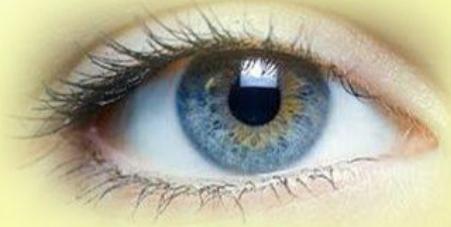
શરીરયાત્રા માટે જીવનની જેટલી જરૂર હોય , તેટલી જ જરૂર સફળતા મેળવવા માટે પ્રસંગતાની છે. અપ્રસંગ વ્યક્તિત એક રીતે નિર્જીવ જ હોય છે. એક નાની એવી નિષ્ફળતા અને રંજ કરાવનાર વિરોધ થવાથી તે લજામરીની જેમ મુરઝાઈને નિરાશ તથાહતાશ થઇ જાય છે, ત્યારે આવા હલકા સ્વભાવવાળી વ્યક્તિત સફળતાના મહાન પથ પર કેવી રીતે બિરાજમાન થઇ શકે ? માનસિક સંતુલન પ્રસંગતાને આધીન રહે છે. દુઃખી હાલતમાં મનુષ્યનું સંતુલન અસંભવ છે અને અસંતુલન નિશ્ચિતરૂપે નિષ્ફળતાની જનની છે.

આમ, સફળતાની આકાંક્ષા રાખનાર વ્યક્તિતને, બ્રેય પ્રાપ્ત કરવા માટે સફળતાનો અભ્યાસ અને વિકાસ કરતાં કરતાં પોતાના માર્ગ પર આગળ વધતાં રહેનારને જ સફળતા મળશે અને જરૂર મળશે. સતત કિયાશીલતા જ સફળતાનો આધાર છે. , જ નિષ્ઠિય છે, કશું કરતો નથી , હાથ-પગ ફ્લાવ્યા દિના આગસ્તમાં પડયો રહે છે તે હકીકતમાં જીવિત પણ ન કહી શકાય. પછી સફળ શું થશે ? એ સાચું છે કે સફળતાની શરૂઆત મનુષ્યના આંતરિક જીવનમાં જ થાય છે. તમામ મહાનકાર્ય વિચારરૂપે માનસપટલ પર ઉદ્ય પામે છે , ત્યારે ધીરે-ધીરે બાહ્ય જગતમાં તેનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે.

જીવનમાં સફળતાની આશા રાખનારે નિષ્ફળતાનો પડકારની જેમ સ્વીકારકરવો જોઈએ અને પોતાની સર્જનશક્તિને આધારે નિષ્ફળતાની સખી નિરાશાને નજુક ન ફરકવા દેવી જોઈએ. મુશ્કેલીઓથી ડરવું એ અંતરમાં ધ્રુપાયેલી કાયરતાની નિશાની છે. મુશ્કેલીઓથી ડરી જવાના બદલે તેને દુર કરવા તનતોડ મહેનતમાં

લાગી જવું જોઈએ. આમ, સંપૂર્ણ ઉત્સાહ અને સાહસ સાથે લક્ષ્ય તરફ આગળ વધવાથી સફળતાની આશા રાખી શકાય છે. આવો અદ્ય ઉત્સાહ અને ઉધોગની ક્ષમતા પ્રગટ કરનાર પુરુષાર્થીના ગળામાં જયમાળા પડે જ છે. એમાં કોઈ શંકા નથી.

સફળતાની સિદ્ધિ જ વ્યક્તિતનો જન્મસિદ્ધિ અધિકાર છે. જે વ્યક્તિત પોતાના આ અધિકારની ઉપેક્ષા કરીને જેમ-તેમ જીવનજીવી લેવામાં સંતોષ માને છે, તે આવા બહુમુલ્ય માનવજીવનનું અવમુલ્યન કરીને એક એવા અવસરને ગુમાવી દે છે , જે પુનઃ મળવો સંદિગ્ધ છે. તેથી ઉઠો , અને આજથી જ પોતાની વાંછિત સફળતા મેળવવાનાકાર્યમાં લાગી જાઓ.

અચરજ

કુ. એન.વી. સોરઠીયા
કિલ્યા.માધ્ય.શિક્ષણ

દુનિયામાં બનતી ધરી ધટનાઓ આપણને અચરજ પમાડે તેવી લાગતી હોય છે. એવા વિસ્મય કે અચરજ ને આપણે જલ્દીથી સ્વીકારી શકતા નથી. વિસ્મય થી ભરેલા જગતમાં આપણને એવા ધરાય અચરજ નો અનુભવ પણ થતો હોય છે. તેની પાછળનાં કારણો આપણને ખબર નથી હોતાં. એમાંના એવાંબે અચરજ પમાડે તેવાં દ્ઘણાંતો જાણવાં જેવા છે જેની વાત કરીએતો.....

(1) માણસની આંખ સતત પલકારા મારે તેનું કારણ શું?

કુદરતે આંખના પોપચાને અનેક કાર્યો સોંપ્યા છે. પહેલું કાર્ય લેન્સ રૂપી ડોળાને સ્વચ્છ રાખવાનું. પોપચાનો દરેક પલકારો જાણે કે ભીનું પોતું ફેરવતો હોય તેમ ડોળા પર બાળતા રજકણ જેવા કચરાને સાફ કરે છે. બીજું એ કે ડોળા જો ભીના ન રહેતો હવાના ઓક્સિજન ને શોષી પણ શકે નહિ. શરીરના બધા અવયવોમાં માત્ર ડોળાને લોહી દ્વારા ઓક્સિજન મળતો નથી એટલેકે તે પુરવઠો તેમણે હવા દ્વારા મેળવવો પડે. ઇજ થવા કે આપટ વાગવાનું જોમન હોય ત્યારે પણ ઘડીના છણી ભાગમાં બીડાતા પોપચા આંખોને રક્ષણ આપે છે. માણસના આંખના પોપચા સરેરાશ પાંચ સેકન્ડે એક પલકારો મારે છે. દિવસમાં 1700 વાર અને વર્ષમાં 1250,000 વખત પલકે છે.

(2) ડોકટરો તેમના પ્રિસ્ક્રીપ્શનમાં દવાના નામ પહેલાં Rx એવી સંજ્ઞા લખે છે તેનો અર્થ શો ?

ધેણાં લોકો મહત્વના લખાણોનો આરંભ જેમ શુકન માટે કોઈ સંજ્ઞા વાપરીને કરે છે તેમ ડોકટરો પોતાના દરદીની દવાનું નામ લખાતાં પહેલાં શુભેચ્છા વ્યક્ત કરવાં Rx સંજ્ઞા વાપરે છે. પ્રાચીન સમયમાં રોમના પ્રજાજનો ગુરુને એટલેકે જ્યુપિટરને દેવ તરીકે પૂજતા. ત્યાર પછી મધ્યયુગમાં તબીબો એવું માનતા થયાકે માણસના સ્વાસ્થ્ય પર ગૃહોની અસર થાય છે. આથી રોમન લોકોએ ગુરુ માટે જે સંજ્ઞા પસંદ કરી તે ડોકટર તેમના પ્રિસ્ક્રીપ્શનમાં લખવા લાગ્યા. એ પછીનો ગુરુ તમને જલ્દી સાજા કરે તેવી શુભેચ્છા દર્શાવવા માટે Rx લખવાનો કાયમી ધારો પડી ગયો.

આવાં બીજા કેટલાયે અચરજની વાતો ફરી ક્યારેક કરીશું.

શુભળો માર્ગ

શ્રીમતી અસ્પીતાબેન એચ. ત્રિવેદી
પ્રાથમિક શિક્ષક

સોસીયલ મીડિયા જેવાં માધ્યમના વપરાશમાં જો સંયમ જાળવવામાં આવે તો જ માનવીય સબંધોનો ખરો આનંદ માર્ગ શકાય છે.

(જીવનમાં સુખી થવા માટે બહુ ઓછું જોઈતું હોય છે - માક્સ ઓરેલિયસ)

ઇસવીસન પૂર્વે બીજુ સદીમાં થઈ ગયેલા રોમન સમ્ગ્રાટ ઓરેલિયસને રણમેદાન પર હિંસા અને જાનમાલની ખુવારી જોયા બાદ સમ્ગ્રાટ અશોકની જેમ વૈરાગ્યભાવના થઈ હતી. એમણે જીવન વિશે પોતાના વિચારો “મેડિટેશન” નામના પુસ્તકમાં વ્યક્ત કર્યા છે જે આજે પણ ટાંકવામાં આવે છે. મહેલોમાં જાહોજલાલી ભોગવનાર સમ્ગ્રાટની સામે અમૃત પ્રશ્નો ઉલા હતા. જેમ કે, શું માનવસંહાર દ્વારા થતો રાજ્યનો ફેલાવો કે યુધ્ઘમાં મળતો વિજય વધારે સુખ આપશે? જીવનનાં અનુભવોમાંથી અને મૃત્યુને નજીકથી જોયા પછી આ રાજાને સમજાયું હતું કે ક્યારેક મોટી સફળતા કરતાં નાની ઘટનાઓ પણ વધારે સુખ આપી શકે છે.

દરેક વ્યક્તિએ સુખની વ્યાપ્તિ પોતે કરવી પડે છે. તેમ છતાં મહત્વમાં લોકોને જીવનમાં શું જોઈએ છે સ્પષ્ટ નથી હોતું. જ્યારે લક્ષ્ય જ નક્કી ન હોય ત્યારે યોગ્ય માર્ગની પસંદગી નથી થઈ શકતી અને સફળ થવું અશક્ય બની જાય છે. બીજાની સરખામણી કરવાથી અકારણ કોઈ અંત નથી હોતો અને એનું છેલ્લું પરિણામ પણ નથી આવતું.

જો કોઈ પણ એકની બરાબરી કરી લેવાય તો બીજાની સરખામણી માટે તૈયાર જ રહેવું પડે છે. એક સ્ક્રિતિજનો પડકાર સામે જ ઉભો હોય છે. આ અંતહીન દોડમાં છેવટે આપણે થાકી જઈએ છીએ. જેટલું મેળવ્યું છે તેને ભોગવવાનો પણ સમય નથી રહેતો. બીજાની આગળ નીકળી જવાની સ્પર્ધામાં ઉત્તરવા કરતાં જે કામ આપણને સંતોષ આપે તે જ સુખ પણ આપે છે.

આજે ટેકનોલોજીના લીધે અનેક સંભાવનાઓ વધી ગઈ છે અને રોજિંદા જીવનમાં જેની કલ્યાણ પણ ન કરી હોય તેવી સુવિધાઓ ઉપલબ્ધ થઈ ગઈ છે. લગભગ બધાં જ કામો ઓછી મહેનત અને સરળતાથી પાર પાડી શકાય છે. વધુ પડતી સુવિધાઓની એક આડઅસર પણ હોય છે. આપણે નાનાં કામ માટે પણ ટેકનોલોજીનો સહારો લેવો પડે છે, કારણ કે એની આદત પડી ગઈ છે.

પહેલાં નાનાં કામો કરવામાં જે આનંદ મળતો હતો તે આજે બુલાઈ ગયો છે. આજનું બાળક નાની ઉંમરથી જ ટેકનોલોજીના પરિચયમાં આવી જાય છે. આવી સ્થિતિના લીધે માનવીય સબંધોની હુંક જીવનની પ્રાથમિકતા નથી રહી. એકબીજા સાથેનો સંપર્ક પણ ઓનલાઈન વધી ગયો છે અને રૂબરૂ મુલાકાતો ઘટતી જાય છે. સોસીયલ મીડિયાના લીધે

બીજાઓ સાથે સરખામણીથી તણાવ વધે છે. આવા માધ્યમના વપરાશમાં જો સંયમ જગતવવામાં આવે તો જ માનવીય સબંધોનો આનંદ માણી શકાય છે.

જુવનની નાની ધટનાઓમાં આનંદ મેળવવાની વૃત્તિ કેળવી શકાય. તો સુખ અને સંતોષની લાગણી થાય છે. અનૈતિક માર્ગ મેળવેલી મોટી સફળતા તણાવ વધારે છે અને સુખ નથી આપી શકતી.

મન: વિચારનો દર્શિયો

પી. બી. પ્રજ્ઞાપત્રી
કંયા. માધ્યમિક શિક્ષણ

‘મન’. મન એક એવી જ્યા છે કે જ્યાં વિચારોનો વરસાદ સતત ચાલુ હોય છે. પછી ભલેને તે વિચાર સકારાત્મક હોય કે નકારાત્મક. મન વિચારોની ગુંબિ સતત બાંધ્યા કરે છે.

મનમાં કાંઈક ભરીને આપણે જો જીવીશું તો મનભરીને આપણે નહીં જીવી શકીએ. કહેવાયછે ને ‘મન હોયતો માળવે જવાય’. જો મન સ્વસ્થ હોય તો મુશ્કેલ કામને પણ મનગમતું બનાવી શકાય છે.

મન દુઃખો નું મેન્યુફેક્ચરિંગ ભલે કરે છે પણ જુબ એનું ટોપ ક્લાસ માર્કેટિંગ આપે છે. મનને કાબુમાં રાખવું એટલું જ અધ્યરું છે.

‘નવરો માણસ નખોદ વાળો’ આ કહેવત આપણે બધાએ સાંભળી છે. માણસ જો નવરો હોય તો એનું મન આઉટ ઓફ કન્ફ્રોલ જતું રહે છે અને એ મનમાં વિચારોનું એટલું બધું એનાલિસીસ કરે છે કે એ મનને જ પેરાલિસીસ થઇ જાય છે.

એવું નથી કે હર વખતે મનને હંમેશા સકારાત્મક વિચારો જ આવે ઘણી વખત નકારાત્મક વિચારો મનને પ્રથમથી જ ઘરી લેતા હોય છે. માં ને દિકરો જોસ્ક્લાથી મોડો આવે તે વખતે તેણીને પ્રથમતો નકારાત્મક વિચાર એ જ આવે કે મારા દીકરાનું કાંઈક એક્સીડન્ટ તો નહીં થયું હોય ને?

મનમાં આપણે ફાલતું કચરો ભરેલો ફોટો મેમરી આવા કચરાથીજ કુલ થઇ જશે. સારા વિચારોને જગ્યા નહીં મળે. એટલેજ તો નકારાત્મક વિચારોને ભગાવી સકારાત્મક અને તંદુરસ્ત માનસિક વલણ કેળવવાનો પ્રયત્ન જરૂર આપણને ઉંન્ટ માનવ બનાવશે.

નબળા વિચારો મન પર હાવી થાય તે પહેલાં જ, મન ને સમજવાનું કઠિન હોવા છતાં મક્કમ વલણ અપનાવી સમજવાનો પ્રયત્ન કરીએ

“ મન ચંગા તો કાથરોટ મે ગંગા ”

શાળા વી પ્રવૃત્તિઓ

પવારભાઈ નું સંમાન

યુવા ઉત્સવ

વિદ્યાન મેળો પાયામિક તથા માદયમિક

બોર્ડા - ૧૦ રાત્રા બોર્ડા - ૧૨
મોરીબેશાળ કાર્યક્રમ

શાલિવાર ની પ્રવૃત્તિ

ખેલ મહાકુંભ કબડી સ્પર્ધા